

स्थेयं तन्नहातव्यमित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ एहि एतेत्यर्थः ॥ ७ ॥ स्त्रीदर्शनक्षमाः स्त्रीसमूहेऽपि राजदर्शनक्षमा अत्यामा इति यावत् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ हरिभिर्वाहकैः सलक्ष्म

सुग्रीवः परमप्रीतो वाक्यमेतदुवाच ह ॥ एवं भवतु गच्छामस्थेयं त्वच्छासने मया ॥ ५ ॥ तमेव मुक्त्वा सुग्रीवो लक्ष्मणं शुभलक्षणं ॥ वि
सर्जयामास तदा ताराद्याश्चैव योषितः ॥ ६ ॥ एहीत्युच्चैर्हरिवरान्सुग्रीवः समुदाहरत् ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा हरयः शीघ्रमाययुः ॥ ७ ॥
बद्धांजलिपुटाः सर्वे येस्युः स्त्रीदर्शनक्षमाः ॥ तानुवाच ततः प्राप्तान् राजार्कसदृशप्रभः ॥ ८ ॥ उपस्थापय तक्षिप्रं शिविकां मम वानराः
श्रुत्वा तु वचनं तस्य हरयः शीघ्रविक्रमाः ॥ ९ ॥ समुपस्थापयामासुः शिविकां प्रियदर्शनां ॥ तामुपस्थापितां दृष्ट्वा शिविकां वानराधि
पः ॥ १० ॥ लक्ष्मणारुह्य तां शीघ्रमिति सौमित्रि मब्रवीत् ॥ इत्युक्त्वा कांचनं यानं सुग्रीवः सूर्यसन्निभं ॥ ११ ॥ बहुभिर्हरिभिर्युक्तमारु
रोह सलक्ष्मणः ॥ पांडुरेणा तपत्रेण धियमाणेन मूर्धनि ॥ १२ ॥ शुक्लैश्च वालव्यजनैर्धूयमानैः समंततः ॥ शंखभेरीनिनादैश्च वंदिभिश्चा
भिनंदितः ॥ १३ ॥ निर्ययौ प्राप्य सुग्रीवो राज्यश्रियमनुत्तमां ॥ स वानरशतैस्तीक्ष्णैर्बहुभिः शस्त्रपाणिभिः ॥ १४ ॥ परिकीर्णोऽयौ तत्र य
त्र रामो व्यवस्थितः ॥ स तं देशमनुप्राप्य श्रेष्ठं रामनिषेवितं ॥ १५ ॥ अवातरन्महातेजाः शिविकायाः सलक्ष्मणः ॥ आसाद्य च ततो रा
मं कृतांजलिपुटो भवत् ॥ १६ ॥ कृतांजलौ स्थिते तस्मिन् वाराश्चाभवंस्तथा ॥ तदा कमिव तं दृष्ट्वा रामः कुड्मलपंकजं ॥ १७ ॥

ण इत्यनेनैकवाहनारोहणात्सख्यातिशयः सूचितः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ वानराश्च तथा अभवन्कृतांजलिपुटा अभवन्नित्यर्थः ॥ आल्हादकत्वात्तटाकोपमा
तदुपमेयं वानराणां महत्सैन्यं ॥ १७ ॥